Людині потрібна людина,
Як світлу – безобрійна даль,
Як вічності – кожна година,
Як щастю потрібна печаль.
Долоні потрібна долоня –
Щоб доторк, і хліба шматок,
І усміх, і сльози солоні
Навчитись ділити на двох.
Навчитись ділити до крихти
Й захмарене, і голубе...
Людині потрібно відкрити
У іншому серці себе.
Бо тільки у серці відкрите
Крізь морок пітьми й забуття
Миттєво спалахує світло –
Пульсуюче світло життя...
Й безсмертя пронизливий подих
Тоді крізь віки проростa,
Коли він – із погляду в погляд,
Коли він – із вуст у вуста...